

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת ואתחנן תשפ"ג / גליון מס' 63

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילת' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ע'.

"סעודתך שהנאתך הימנה משוך ירך הימנה"

הגמרא השבוע מקדישה שלשה דפים להוראות רפואה שונות, כשבהם הוראות לחיים בריאים ביניהם הוראות תזונה שונות, כגון: סעודה טעימה מדי? התרחק ממנה! היא תביא אותך לאכילה מיותרת ומזיקה.

שמירת הבריאות היא דוגמא בולטת לאיזהו חכם הרואה את הנולד, ככל שאדם חכם יותר הוא רואה יותר את הנזקים שיקרו לו על ידי הרגלים לא בריאים, ונזהר מהם.

חוקר הופיע בבית אבות, ביקש לחקור את סוד אריכות הימים, הוא הופנה לחדרם של הישישים ביותר, הוא פנה לזקן חייכן, קמוט פנים ושאלו לגילו: "תשעים ושיש" השיב, והמשיך: "כל ימי התרחקתי מהמנוחה, התעמלתי, לא השתמשתי באוטו ובמעלית, וכך אני בגילי עדיין מתהלך ללא מקל". השני, נראה קשיש ממנו, הסכים עמו: "אכן, ואני גם הקפדתי על תזונה נאותה, ללא קשקושים, וכך אני בשנתי המאה עדיין מרגיש טוב למדי". לצידם ישב הישיש שבחבורה... כפוף ומקומט אל תוך כורסתו "שטויות", קרא בקול ניחר, "אני נהנית בחיים, אכלתי כפי יכולתי, מעולם לא התאמצתי יתר על המדה"; "ובן כמה אתה?", שאל החוקר הנרעש "בן ארבעים וחמש" היתה התשובה, התשובה להכל...

איך זה קשור אלינו?

חובת כל אדם בכלל, ויהודי בפרט לדעת שלהייו ולבריאותו יש מטרה נעלית, ומוטל עליו לשמור עליהם מכל משמר.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"ח.

"על ההיא שעתא אמר שלמה, מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש"

מלכותו של שלמה המלך יציבה מאי פעם. הוא מולך על העולם כולו, ואפילו מלך השדים, אשמדאי, תפוס בידו. באחד הימים - מספרת הגמרא השבוע - הוא מבקש מאשמדאי להראות את כוחו, אשמדאי מבקש להסיר את השלשלת הכובלת אותו, שלמה נענה, וכו ברגע מעיף אותו אשמדאי למרחק עצום. ברגע אחד איבד שלמה את כל מלכותו ונכסיו, שלמה שמתבונן במצבו מכריז: "מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש!".

מי שמשקיע עמלו בעולם הזה, עלול לאבד הכל בשנייה. עדיף שישקיע בקנייני עולם הבא שלעולם יישארו תחת ידו.

שני שועי עולם לשעבר גורשו לסיביר בעירום ובחוסר כל, כמיטב המסורת הבולשביקית. באחד הימים הסבו לארוחתם הזלה כשלצידם, בחור בשם יענקל'ה גלינסקי... "היודע אתה למי איננו סולחים?" - סח אחד מהם בגילוי לב; "למי?" התעניין ר' יענקל'ה, ונענה: "לר' אלחנן וסרמן!"; "???" "כן", הסביר האיש; "מפעם לפעם היה בא להתרימנו לישיבתו, והיינו פוטרם אותו בנתינה מועטת. כשעלו הבולשביקים לשלטון אבד רכושנו, למה הוא לא הוציא מאיתנו בכוח יותר כסף?" שאל בכאב "למה לא איים עלינו באקדח... הרי רק כסף זה נשאר לנו לנצח", סיים, וחברו הנהן בראשו.

איך זה קשור אלינו?

באפשרותנו לרכוש בכספינו עולם חולף, או נצח, נשקיע בנצח.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ס"ב.

"היינו דכתיב, לשון רכה תשבר גרם"

השבוע בגמרא: בניהו בן יהוידע מצליח לאזוק את אשמדאי מלך השדים ומביאו לשלמה המלך. בדרם מתחכך השד באילן ומפילו, בבית ומפילו. ואז הגיע לצריף קטן וביקש להרוס גם אותו, אלא שאז יצאה מהבית אשה אלמנה והתחננה על ביתה... אשמדאי נטה מדרכו, ולפתע נתקל ושבר עצם. בתגובה התבטא בלשון הפסוק במשלי: 'ולשון רכה תשבר גרם', כלומר לשון רכה של אשה שברה לי עצם...!

מסתבר שאין מי שיכול לעמוד בפני לשון רכה, גם לא שד.

בלילה חשוך התהלך דוד אנסבכר ברחובות לונדון, מולו הגיחה דמות אימתנית: "את הכסף!" - סינן באטימות. בכיסו של דוד היה סכום עתק דוד ניסה להצילו, הוא פנה לגברתן "אתה נראה נער הגון, לשם מה אתה זקוק לכסף?" הבריון התבלבל לרגע והשיב: "אני צריך ויסקי!" דוד הוציא מכיסו שטר של מאה ליש"ט ומסרו לברנש; "תינה!" - איחל. למחרת בשעת התפילה נכנס הברנש לבית הכנסת, וניגש היישר לדוד: "הא לך העודף!", אמר, כשהוא מגיש לידו שטר בן עשרים ליש"ט. "כל ימי שמעתי רק כינויים מעליבים", אמר בעיניים מלוחחות "הנך האדם הראשון בחיי שכינית אותי 'הגון', מגיע לך הכסף", מלמל והלך, דוד הפנים מהי כוחה של מילה טובה.

איך זה קשור אלינו?

אמרת לחברך מילה טובה; רוממת את רוחו, והרווחת ידיד נאמן.